

תת"ע 10150/23 - מדינת ישראל נגד שרים אגバラיה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10150-23 מדינת ישראל נ' אגバラיה
תיק חיזוני: 14216709445

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	נאים
נאשימים	שרים אגバラיה
החלטה	

1. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו **עבירה מיום 15.02.2023 של נהיגה ברכב ללא מלואה, בהיותו נהג חדש, בגיןו לסעיף 12 א (ד)(1) לפקודת התעבורה וכפועל יצא - נהיגה ברכב ללא ביטוח בתוקף.**

2. ביום 06.06.23 נשפט המבוקש בהuder התיצבות לדין ונגזרו עליו עונש של 3 חודשים פסילה בפועל (פסילת המינימום המחייבת בחוק), 3 חודשים פסילה מותנית למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.

3. לטענת המבוקש לא קיבל זימון לדין וכי ידע אודות המשפט רק מקבלת פסק הדין, לאחר שנדון בהיעדרו. עוד נטען כי אישור המסירה הסרוק לנטר המשפט עולה כי דבר הדואר חוזר מסיבת "לא ידוע במעט" וכי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה אינה חתימת המבוקש.

4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על העובדה כי הזימון נמסר במעמד ביצוע האכיפה, וזאת את חתימת המבוקש וכי אין בטיעוני המבוקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.

5. לאחר ששלמתי את טענות הצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") קובע, כהאי לישנא: "נגזר דיןו של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשיי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או אם ראה שהוא דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוק שלושים ימים מהיום שהומצא לנאם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **באישור התובע**".

בקשה זו הוגשה בחולוף עשרה חודשים מזמן פסק הדין ובHUDER הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומרת את הקרן לביטול פסק הדין.

7. יתרה מכך - מן היבט המהותי - על אחד משני הדברים יכול בית המשפט לבסס את מסקנותו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו

רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "ענין סאלם").

על ענין אי התיאצבות לדין - הרוי שאון במעמד המבוקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לזמן עליו הוא חתום ואשר נמסר לידי במעמד ביצוע האכיפה. המדובר בעבירה מסווג האזמנה לדין בה מקבל מבצע העבירה זמן מיידי לדין הנושא תאריך ושעה. לא הייתה כל דחיה של הדיון או שניי מועד. הדיון התקיים במועדו ואילו המבוקש לא התיאץ. על כןណון בהיעדרו.

על ענין חשש מעוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש מעוות דין. וכך שהובהר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (4.9.2007): "המנוחה 'עוות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאות המשפט היויה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של ענין עד שקמה חזקה שנגרם עוות דין ללא צורך בהצביעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקוימה של עילה בדבר חשש מעוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראשות שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבוקש אין ממציאות על פוטנציאלי ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נתענה טענה לגופו של ענין. הטענה לפיה החתימה אינה חתימתו איננה רלוונטית עת נמסרה לו ההזמנה לדין ישירות לידי בהיותו הנהג ברכב, באופן בלתי אמצעי מיידי השוטר מבצע האכיפה, כאמור.

8. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבוקש הינה מידתית ואף מקלה בהינתן כי הינה המינימלית המחויבת על פי חוק.

9. מכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחתת. עיכוב הביצוע - בטל. ניתנה בזה אורה לתשלום הকנס עד יום 24.09.23.

ניתנה היום, י"ז סיון תשפ"ד, 23 יוני 2024, בהעדר הצדדים.